

مئی 2006

گائوری جہاں اولان رسالہ

کلام، سوات

گائوری

شماره نمبر 8

kcs_kalam@yahoo.com

⇒ خطاں پتہ ⇒

کلام کلچرل سوسائٹی

بمعرفت البدر بک سیلرز، مین بازار کلام، سوات

http://www.geocities.com/kcs_kalam

محمد زمان ساگر

گل رحمان

شمشی خان، عبدالعلی

وزیر الملک

شیراللہ

مدیر اعلیٰ

مدیر

معاون مدیران

نمائندہ اتروڑ

نمائندہ اوشو

اداریہ

تانی جب مئی تعلیمان فائدہ

لوکوٹوراں اولال مدرسہ تسیں بیان مور ہواں۔ بیما سہ تانی جبِ ازده گراں۔ پنج کالہ بعد تاس سکول پھر تالان تاتان ماحول تسیں کیر انوج آشاں۔ سوئے ما گھان ظلم تہ این اوں تسال ا انیج جب سہ واسطہ یاں۔ تاسکہ منوگ، چٹوگ تے پروگیں کیر ا انیج جب موکہ ییں۔ حالانکہ اتھان وخت مئی این معصومیں ذہن اتیک پخہ نہ آشیں۔ انسانیں فطرات این اوں تاس کہ تھی گناں من اوں تاس تسیں ذہن گھناش تہ۔

اسلام ا مکمل دین تھو تے تمام انسانیں کیر تھو تے این دین، دینِ فطرت تھو۔ خدایہ موں رنمائی این کیر کتیک پیغمبران لاڑات تے تام سوا تانی قومان ہم زبان بوانش تے کتیک آمو آسمانی کتابونہ نازل ہوت تے تام تسوں تانی جب مئی نازل ہوت۔ موں آخری نبی (ص) عربی آش تے قرآن شریف پا تسیں تانی جب مئی تاس رہ نازل ہوش۔ قرآن پاک مئی ارشاد تھو، ترجمہ "بیشک مئی این قرآن عربی جب مئی نازل کیر، اینیں کیر اوں تھے آس ما پو ہو۔"

ان تھی این ثابت بوانت اوں کاس پو گراگیں کیر تاس کہ تانی جب مئی تعلیم داگ ضریلی تھو تے ائی فطرتاں تقاضہ پا تھو۔ تمام دنائے مئی یونیسف واحد ا ادارہ تھو اوں تام لوکوٹوریں صحت تے تعلیم رہ بار زیات توجہ دینت تے آس رہ تحقیق پا گرت۔ این اداراں ا رپورٹاں مطابق "تھی سکولان لوکوٹور، کم اول تھی تانی مادری جب مئی تعلیم حاصل گرت، سہ بار شاردہ دی نصابی سرگرمیاں مئی پا حصہ گھناں۔ سہ بار شاردہ دی نصاب پا ازده گرواں۔ دی دی جب پا بار شاردہ ازده گرواں۔ کال لوکوٹور ای تانی جب مئی تعلیم حاصل نہ گرت بلکہ دی جب مئی حاصل گرت تے تام شاردہ میچ نہ ہوبان۔

اینیں کیر مہا کہ پا پکار تھو اوں مہ تانی جب مئی تانی لوکوٹور کہ تعلیم دی۔ ائی وخال تقاضہ تھو۔ کالام مئی این مقصدیں کیر کالام کلچرل سوسائٹیہ ا کمیٹی چیت، تسال نام "گاوری تعلیمی کمیٹی تھو، تے تسال کار این تھو اوں تام این معلوم کردہ اوں کہ طور دہ مہ تانی جب مئی تانی امی معصومان کہ تعلیم داوانت۔ اسپں کیر تام پا ایف، ایل، آئی منی ا ادارا ما تربیت حاصل گرت۔

محمد زمان ساگر تے گل رحمان

آمان ملوک ٹکڑا داداں قصہ

چُنڑیل:- وزیرالملك اُتروڑی، اُتروڑ

آتھا میش این نہ دئینش۔ آمان ملوک چو پاچی جان حاجیں شیکہ لنگو۔ اسان دُشمنانہ ای شیٹ چاپر کیر۔ پوشاہ خان حاجی اتان شیٹاں ناکی فیٹ رہ یاگ۔ آمان مول کہ دو کالتوس دروش۔ اتان زومانی پتئی تویک آشی۔ ان پتئی مئی کہ کالتوس بیا پوشوٹ حاجی این دیت تے تأس جوہل کیر۔ ان میکہ اُتروڑی دی قام پا پش۔

فرام دور میکہ باچا خان ملیک یا تے شیکہ آمان مول کہ پیغور دیت بو بی خو ہنڈیاں آمان مولیں کیر خو اسال مارہ آ۔ ارو آمان مول کہ باچا خان ملیک آ پیغور بار گران یاگ۔ امان مول کہ صرف ا کالتوس دروش۔ ان تانی پتئی میکہ کالتوس بہیا تانی ڈیڈ شی دیت۔ این چھیٹ دہ آمان مول جوہل بو۔

اتھاں زمانہ ہسپتال نہ آشو۔ دوئی دوسہ باد آمان مول میری گا۔ کآ ساتھ اسیں چھاٹ شیشتا تے ائی تویکی چھاٹی آئی بمسوس نہ کرانش کہ تیک این تانی انگیراں امسوس کرانشتا۔ انگیرا امسوس اینیں کیر کرنش اوں ان بار تویک دیش اسی انگیر دیش۔ دوئی دوسہ بعد امان مول مور۔ موجوگ زمانہ خلک ٹکر میشاں قبر راکہ شاکی پھوڑ تلی دُکان چاش تے دُکین راکہ سوراک چاش۔ آج پا تسیں دُکین راکہ سورا موجود تھی۔

موجوگ زمانہ اُتروڑ میکہ آمان ملک منی تئی ا میش لنگوت۔ ائی بار ٹکر میش آش۔ کُل تے ٹھسکوریں جار ہوئش پرہ آمان ملک کنی نہ چڑواگ۔ سہ ارو کیم جار میکہ یاشت سیکنڈاں حساب دہ لہ، چور مانوچ چھور کآ لارہ بچنش۔ ٹھسکورہ آساں چڑوگیں بار کوشش کیر خو تأس لاندی نہ کرواگ۔ ارو آمان ملک آ شن تھی دی شن وا کریا شا ٹوپ کرنش۔

آمان ملک ا ایس راکہ مئین آش۔ ان اتھی ایس گھی اوشینہ گا۔ پرہ اتھی ایساں مودئی آ شید لید۔ آمان کہ چو کھنہ پن گین۔ آمان ملک آپان سہ آش۔ امی خلکہ اسیں تویکہ دیت۔ آمان ملکہ آپان سہ بار جار کیر خو اخیر آس کہ کالتوس شود تے آسی اوشینوری پا چھاٹ شیت۔

اوشینور تہ میر ائی ای واپس اُتروڑا لام کہ وس۔ اُتروڑی قبرستان میکہ اسان مودئی اسان موکہ یاگ۔ ان تاسکہ منو ہوں مکہ کاش مو بو۔ اتھاں مودائی ا کوتالہ گھی یاگ۔ خو آمان ملوک تسیں نہ دئینش، آمان ملک اتھاں مودی پت سرنگہ یا شت۔ اسان پتائے اوچیت دکان ییگ۔ ارو اتھی دکان شو فٹ اُچیت آش۔ آمان ملک پت سرنگہ ٹوپ کیر تے دُکیناں ردہ لنگو۔

عجیبہ تحفہ

چٹڑیل:- ماسٹر عبدالغفار، شہو، کلام

گھین۔ آس پشی زرگرہ انگار ست۔ تن سوچ
کیر ارو کہ یہ تانی چاگیل لوؤ زریں کالئی
باچا کہ تحفاً مئی گھیچوم تہ تے باچا صاب
مکہ تہ آس ماں پا بار کا دگ۔ دی دوسہ این
زرگرہ تانی سوا کالئی سمٹی گی دا باچاں
دربار مئی گا۔ چو باچا کہ منو ارو باچہ
صاب مئی تھکہ این کالئی ڈالئی مئی گئیٹ۔
باچہ صاب ان دہ بار خوشال ہو خو سوچ
مئی گا اوں آس کہ انعام مئی گناں دم۔
ناخاپہ باچہ صاباں خیال تہ تتھی انوج ٹاک
کہ ہو۔ زرگر کہ منو ارو ماں درباراں سوئے ما
انوج شئی این ٹاک ٹھو اوں ا زمیدارہ مکہ
گیاش۔ این ٹاک یہ تھکہ انعام مئی دئینت۔
زرگر وا شیدال او چھور ہو تے کھور تتھاشینہ
شیکہ روان ہو۔ اپان کہ ای منو ارو یہ بار
مالان آسرہ کرنش تانی اچھیٹ پا بائیلی۔

الام مئی ا میش آس۔ سہ بار زمیدار آشو۔ سہ
تانی کھیرہ خویری کا تانی گزارہ کرنش۔ این
زمیداراں سٹہ ا زرگار آس۔ این زرگار بار
مالدار آشو پرہ لالچی پا آس۔ ا چھاٹ این
زمیدارہ تانی کھیرہ ٹاکیں بی تلی۔ رین فصال
بی تے کھیر گھان گھان ٹاکہ ڈاک بی۔ ا
ٹاک اتیک گھان ہو اوں اتیک گھان ٹاک کن
نہ لیش۔ زمیدار ان دہ بار خوشال ہو اوں این
ٹاک یہ باچا کہ تحفاً مئی گھیچوم۔
ٹاک گھی ا گاڑے وا تلی باچاں دربار کہ
گا تاتہ پھنی باچا کہ عرض کیر ارو باچہ
سلامت ما خیال مئی ائی دُنایاں گھان ٹاک
تھو آس مئی تھکہ تحفاً مئی گھیات۔ باچہ
صاب این انوج تحفاً دہ بار خوشال ہو۔ وزیر
کہ منو ارو این ٹاک سہ لوؤ زار تے لالونہ ا
چھلہ تیلی زمیدار کہ انعام مئی دہ۔
زمیدارہ انعام گھی بار خوشال ہو زار ٹئیری
اپان کہ لار چاگ تے دی پا سامان مولہ

ا باچاں سوال

چٹڑیل:- حضرت محمد نیازی، دوشیک، نبل کس، کلام

ماہ رخ بار رین آس۔ سہ پیدا ہی تے باچہ بار
خوشال ہو تے تن این موقع رہ جشن مناؤ
کیر۔ تاتہ پت وطن مئی خوشیلی یاشیت۔ ا
وخت یائی ماہ رخ بادان ہی۔ باچا کہ اسان
باواں فکر ہو۔ باچہ ای گھنار پا ہو۔ باچہ

ا ریاست مئی مسلمان باچہ آس۔ ائی بار نیک
تے عادل آس۔ سوا خلق آس ما خوشال آس۔
باچیں ا پرے آس، ائی آس کہ بار ہوب
کرنش۔ کیک اوں بارہ وختا باد پیدا پیش۔
تسان نام ماہ رخ تھاش۔

تساں نام راجو آس۔ راجو پا تانی قسمتائ معلوم کرو کہ دربار کہ یائے۔ درباریہ این منو ارو تو تانی زندگی ما دات آ؟ تئی جواب نہ داواگ تے باچہ تھئی بند گراں۔ بارہ ساٹہ پت آس باچا کہ نُو۔ باچا آس کلہ پا این سوال منو۔ راجو سوچ وا گا۔ بارہ ساٹہ پت باچا کہ ارو سہ ا فوجی آس۔ جاں پھر گاش۔ این دوران مئی اسوں شیکہ شید بیٹے اوں سہ شہید ہو۔ اسان و جا دہ اسان پو اسان قضا نماز کرنش، ایس ای تلاوت کرنش تے ئیہ ای روز تھاش۔ تَن مئی این فوجی دران رہ نکاس تے آمہ اسان قضا نماز تے روز باس کیر۔ کیک اوں فوجی جن یائے۔ باچا آس کہ شاباشی پا دیت تے انعام پا دیت۔ تے خاص انعام آسکہ تانی برے ماہ رخ پا دیت۔ کتیک ٹیمہ باد باچہ مور راجو این ریاستاں باچہ ہو۔

اینچھلان ا عقل مند مانوشاں تالاش مئی آس اوں سہ دگیر باچہات پا چلاوائے تہ۔ ا دوس باچاں ا ہوشار وزیرہ آس کہ مشورہ دیت۔ تن اعلان کیر اوں کن ما سوالاں جواب ا گھٹائ دنہ دنہ دیت تے تاس کہ یہ انعام پا دنت تے تانی برے پا تاس کہ دئنت۔ جواب نہ دیت تے بند کرت اوں دی کاس کہ سوال نہ مئی تہ۔

این جولاک بیجی بار خلق تانی قسمت معلوم کروگیں کیر یاگ۔ باچہ بار آگ کہ سوال منوش۔ ارو ا باگ شی ا مانوش نماز کرت تے ا ایس ای تلاوت کرنش تے آگہ ای روز تھات۔ اجانہ دران رہ ا مانوش نکانت، تن مئی نماز والہ نماز پھوٹانت، ایس تلاوت باس کرنش تے روزدار روز پھوٹانت۔ منان ائی گناں؟

بارہ خلقہ جواب نہ داواگ تے تام بند کیر۔ این ریاست مئی ا زمیدار آس۔ تسان ا پو آس

باچہ تے کھاٹاں پو

چنڑیل:- حاجی عبدالقیوم، چراٹ، کلام

کرنش تے دربار مئی حاضر ہو۔ باچہ سلامات تام ما دو تپیس کرت۔ کن تپیسان زواب دیت تے تسان بابہ پا رانی سہ ہوئے تے سہ این وطنان باچہ پا ہوئے۔ این اعلان بیجی ا غریب کھاٹاں پو پا این سوچ کیر اوں یہ پا ریتہ دربار کہ چوم تے باچاں سوالاں زواب دم۔ این سوچ دہ ائی پا دربار مئی حاضر ہو۔

ارو شامیں وطن ما کہ ا نیک باچہ آشو ار۔ تسیں قوم تاس سہ بار مینہ کرنش۔ تسیں ا برے آشی ار تے تسان نام رانی آشو ار۔ ارو رانی گھان ہی تے باچا کہ اسان باواں فکر ہو تے باچا کہ اسان مطلبان رشتہ پیدا نہ ہوش۔ ارو باچہ این سوچ مئی بلاگ ہو۔

ارو وزیر کہ باچاں پلیگاراں پتہ شات تے ان اعلان کیر اوں ریتہ سارہ کم رانی سہ باوہ

دویم سوال باچہ ارو مناں خدائے ما میش کم
 آش؟ کھاٹاں پو ارو باچہ سلامات، دوئی ما
 پتکہ اُلٹہ گن۔ باچہ گنوگ شروع کیر ارو
 دوئی ما پت آک ٹھو۔ ارو دی پا گن۔ باچہ
 ارو آک ما پتائی کی نات۔ کھاٹاں پو ارو
 باچہ سلامات کھیکی آک ما پتائے کی نات
 تے خدائے ما میش کمی نات۔ این زواب
 بیجی باچہ بار خوشال ہو تے آس تانی جاماں
 کیر؟ تانی تخت تے تاج پا آس کہ حوالہ کا
 تانی اللہ پاکیں عبادت مئی مشغول ہو۔

سارہ سوا خلق دربار مئی جمع ہو تے آم مئی
 این کھاٹاں پو پا آشو۔ کان ساتھ آس ما
 تپیس گات بیٹے تے باچاں اولان سوال این
 آش اوں بودیدم لال کار کہ شیطان مجبور
 کراں تے اسان بودیدم کہ کا سزا میلاؤ
 ہوانت؟

این بیجی ارو کھاٹاں پو ایتھی وزیریں کانگیلہ
 دیت۔ باچا کہ روش یائے تے ان کھاٹاں پوان
 گشوگاں حکم دیت۔ کھاٹاں پو ارو باچہ
 سلامات وزیریں کانگیلہ شیطانہ دیت تاسکہ
 سزا دہ نہ۔ ارو این زواب بیجی باچہ بار
 خوش ہو تے کھاٹاں پو چھورو۔

ہوشیر برے

چنڑیل:- گوہر رحمان، شہو، کلام

وزیریں برے سوچ کا تانی بوب کہ ارو باغام
 بھئی۔ ائی بیدان جولاگ نہ۔ انشاء اللہ تو بچ
 ہوئے۔ باچا کیں ٹیم دیش سے پورہ ہی۔ این
 برے ا گدھا رہ خختی تلی گھی دا باچا کہ
 گیئے۔ ان چو باچا کہ درخاس دیت اوں یہ
 باچا سے میلا ہوئیت۔

آس کہ اجازت میلاؤ ہی ائی چو باچا کہ ارو
 باچہ صاب بٹیں وردی سیگیں کیر خختی آں
 دا شجنت۔ تسیں کیر مئی گتیک خختی پا
 گھئیت۔ باچہ سلامات خختیاں دا تیار کردہ
 تھوکو بٹیں وردی تیار کری۔

باچا این بریاں جولاگ بوت تے سے بسوشت۔
 تھوکو سے ارو او قمقل برے خختیاں کوئی دا
 چاجیتا؟ وزیریں برے تھوکو ارو باچہ

ا گیلہ ا باچہ آشو۔ ا دیر تسیں ذہن مئی ا
 خیال یائی۔ تن تانی وزیر کہ حکم دیت ارو ا
 ہفتا مئی تمام فوج کہ بٹیں وردی تیار کر۔ نہ
 کیر تے تو قتل ہوئے۔ وزیر عجیب حکم بیجی
 بار خفہ ہو۔ ائی سوچ کروشات اوں ائی تہ نہ
 ہوگاں جولاگ۔ ائی تانی مرگ تانی تھوس رہ
 پشوشت۔

این خفگاناں وجا دہ ائی لار پھر گا۔ ائی چو
 خفہ خفہ نین گا۔ این وزیریں ا برے آش تے
 سے ای بار زیات ہوشیر آش۔ تن تانی بوب
 خفہ پشی تپوس کیر ارو بوب تو کا خفہ ٹھو؟
 وزیرہ تانی برے کہ قصہ کا ارو ماں زیتی جن
 دروگ بار بکھار ٹھو۔

پریاں این جواب ده باچه بار خوشال بو تے
تن آس کہ بار انعام دیت۔ پریں ہوشیرہ تسوں
بوب مرگ ما لاسائے۔

سلامات خختیاں دا نہ چاجنت تے بٹیں
وردی کھیکی چاجئی۔

علاج پانس

چٹیل:- عبدالعلی صافی، کلام بازار

تھی کہ اسوں ییہ آسمان تھوس رہ گھینش۔
جناز مئی بار پکوراں ٹکار پا آم پشی
رنگوشت۔

اسوں حالات دی پا خراب ہی۔ اجمیریں یئی
چو گاؤٹیاں لارہ مشقات کا جھیمہ تاس کہ
دو ٹیسیر میلاؤ ہونش تے ا کاس مئی اتوشی
ٹوکاں میلاؤ ہوانش سے تام گھی ینش۔
اجمیراں پکور مئی سکولیں ارمان دوسہ پت
چٹار ہونش۔ ا دوس ائی یا تانی یئی کہ ارو
بوب مناں کال کہ یہ تھئی سکولہ شانت ار۔
موتو مئی سکولہ کم شائے؟ این جولانگہ اسوں
ییاں پکور وا پا غام تلی۔ سے رنگوشیت تے
آس کہ ارو بویاں ا ٹھونگ دروت یہ تاس لیارم
تے تن ده تھئی سکولہ شام۔

اسوں ییہ این ٹھونگ ٹیری آس سکولہ شائے۔
ائی پا سکول پھر یاگ بچوگ گرونت۔ ائی
تانی کلاس مئی سوئی ما قابل آشو۔ اسوں
یئی پا بار خوشال آش اوں ماں پو بار قابل
تھو۔ کیں ٹیمہ اجمیر دش کالاں بو تے ان
پا ٹھونگ گھی تئی تانی بویں قصاب شروع
کیر۔ ائی چو شلہ ویلی تاس لیارانش تے تانی
چان ٹوکوناش تے آس سے ان تانی تعلیم پا
جاری ساتو۔ بار وخت گا ان دشیمان امتحان

ا گیلہ ا میش آشو۔ اسان نام گل خان آش۔
اسان ا پو آش تسان نام اجمیر آش۔ اجمیریں
عمر پنج کال آش تے اسان سوا سمیٹ
سکولہ شت۔ گل خان بار غریب آش۔ ائی
تانی پوآں تعلیمان خرچ رات نہ گربانش۔ گل
خان سارہ کھاریٹ تے ٹھونگ گھی کیٹ
شی بچنش تے پیش کہ ا بٹیر شلیں ویلی تاس
لیارانش۔ این بٹیر ده سے تانی ثابت کریں ڈار
گرانش۔

اجمیر خان تانی سمیٹ سکول پھر بچوگ رہ
پشی اسان پکور مئی پا اسکولیں کیر بار
ارمان ینش۔ پرہ اسیں این ارمان مئی غریبی
سنگ چاجینش۔ ا دوس اجمیر خان تانی
سمیٹ سکول پھر بچوگ رہ پشی ایچہ آسوم
گرا شیکہ لنگو۔ ائی یا تانی بویاں کھور سے
پلجی ارو یہ کون اسکولہ شجم؟ این منی
اجمیراں موک وا اسوم ڈوکوروشنت۔

گل خانہ بار اوسانگ دا تانی اسوم رٹو۔
تھوکو آس کہ ارو کال کہ ماں پو پا سکولہ
شجئی۔ میہ پونج شو ما گا تے گل خان
بلاگ بو۔ گل خانان بار علاج کیر پرہ اسان
دوس کن نہ رٹ وائے تے سے مور۔ اجمیر
تانی بویں شیشیہ بھئی رنگانش۔ دی دیش

شیماکہ لآرہ شان وا گیش۔ ائی این تنخہ
گھی لآر پھر روان بو۔

کیں ٹیمہ ائی لآر کہ نیار بو ان تانی تنخاں
پانس جاب تھی گڑی گھی تھیر دہ گھین۔
اساں این خیال آشو اوں یہ پانس گھی درہ
لنگم تے یئی میں تھیرہ پانسیں گیڑ پشی
اجانہ خوشال بوئے۔ پرہ تقدیریں چڑیل ما کم
شید نہ آشاں۔ کیں ٹیمہ ائی شیکہ پھاس ان
دران تھی شیکہ لاپ دیت بسندمو خلق جمع
پیت۔ ائی حاران بو او کہ چھال ٹھو؟

اسیں ایچ یہ نیت تے بسندمو یئی تہ شان رہ
بوک داگیل بچیل تھی۔ اسیں آئیں تھی کہ
چکار نکیس ائی چھور بو تے اسیں تھیر تھی
کہ تنخاں پانس درین پھر انچن بو۔ ان بار
ارمان دہ ییاں علاجیں کیر پانس گھیش۔
امتھان پانس ییاں إسخات رہ نت۔

بابائے کوہستان مولانا عبدالحق مانکرالی

پاس کیر۔ اسوں یہ تانی وساں مطابق
لکوٹوشہ خار پا کیر۔

ایں ٹیمہ دشیم تعلیم پا بارہ شئی آس۔ ان تھی
رکہ تعلیم رہ اسوں وس نہ ہوانش۔ سار ہونش
تے اجمیر خان تانی کاغذات گھی نوکریاں
تلاش مئی نکانش تے جھیم ہوش تے نامراد
ٹاپ ہوگال پت کہ واپس ینش۔ مالداراناں
لوکوٹوریں نوکری ہونش تے اجمیر خانیں نہ
ہونش۔ حال این آس اوں تسان نمبر اجمیر
خانان نمبر ما کم آشو۔ ان مئی تسیں یئی
بلاگ ہی تے ان بار علاج کیر پرہ خار نہ
یائی۔ ڈاکٹران ارو اجمیریں ییں کینسر تھی
تے اساں مستقل علاج گرجنت۔

کتیک وخت ائی این خار مئی نوکری این
کیر ٹپو۔ پرہ نوکری میلا نہ ہی۔ آس سہ
خرچہ پا شوت تے ائی با خرچا درو۔ ائی
حال رہ یائی اوں گیلاں با پھونڑ چپی تانی
بوش جماشت۔ دی دیش تھی آس کہ تانی
بلیگ یئیں غام آس۔

دیت آس کہ این خار مئی نوکری میلا ہی۔
ان تانی یئی کہ این خوشیلئیں شید لاریئے تے
ایں پا منو اوں مئی اولان تنخہ گھیں تے یہ
شیکہ یا تھئی علاجیں کیر نینت۔ ان مئی مہ
پورہ بو اجمیرہ تنخہ گھی بار خوشال بو۔ ارو
یہ این پانس دہ تانی ییاں علاج گرم۔ یئی

This document was created with Win2PDF available at <http://www.win2pdf.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.